

pärast nisugust waewa piddi nägaema?! Ma näen selgest et miño kassuks löif nõnda piddi sündima; wiistist ollete seie tulnud, mulle targa nõu ning wägge-
wa rammo läbbi kuüninga kohto ees abbi saatma. Ma tahsin omme isse senna minna, ehl kül selgest teadsin kudda kurri südda ja wallekeel mind alwaks on teotanud; agga et süta ollen, sepärast tabtsin kutsumata kohto ette astuda ja wallejuttud tühjaks tehha. Olleksin jubba täniagi teele läinud, agga ollen poolaiglane, löht näppistab kibbedast, mis mul igga-
ford juhtub, kui üht alwa roga söön, mis mo kehha ei kannata." Mis roga siis täna söite, armas onno-poeg? küsis Messikäp, ja kawwal rebbane kostis: "Armas onno! mis se räkimine teile aitaks, kui oina ädda tunniotan. Teate issegi kehwa mehhe luggu; wai misosuggune roga wõib wallitseda, pean sellega leppima mis kätte juhtub. Jal ei tõsta ma kehwise pärast laebtust, waid söön oina perrega kui meil middagi parremat roga kätte ei juhtu, messikärgi nähja kustutusels; sest kärje-met on iggal aeal lialte leida. Peaks waña pattune kehha alwa toite parremine sallima, siis olleksin sellega rahbul, agga näte isse, mis liiduriks ma ollen läinud. Mis inimene issuta wäggise alla nelab, se ei sa ial jõudo kossutama. "Messi teeb mul köbbule wägga libbetad palki!" ütles rebbane ja wöttis käppaga köb-
hust sinni. — Oi, oi, onnopoeg! ütles inestades pettetud karro: mis iniejutte pean teie suust kuulma

Mis teie met põlgate ja ärralaidate, messi on üks kallis toit. Tõt möda tunniotan teile: kärje-messi on miño löige armsam roog, ja kui wõiksite mulle täna õhto mõne suutäie met tallitada, siis ei pea se mitte teile kahjaks tulles. "Onno!" ütles rebbane: "teie ehl tahhate mind pilgata." Ei, Jumala eest mitte, kostis karro, ma rägim tõt. "Teie iggatssemist," ütles rebbane, "wõin ma õlpsaste täita. Wersta kaks maad meist eemal ellab üks rikkas talloperre-mees, kellel linno-aed ja ni rohkest messiwuid on, et teie löige oina sugguwõssaga rohkest toite leiaksite." Messikäp karro nälpas naeratades keelt, ta olli wägga maijas mee järrele. Kallis onnopoeg! ütles ta palwe keelil, jubhatage mulle teed linno-ajjale. Tõeste, kui ma teie abbiga täna õhto köhhu väia met saan, siis ei tabha ma sedda söbrust ial teie wasto ärrauustada. Reinowadder kostis pilgates: "Teie peate, waña kallis, nisugguse kerre täie met sama et watsa lippub rebbanema! Ja ehl kül isse weel poolaiglane ollen, tabhan teie sowimist täites teejubhiks kasa tulla; sest wõite nähha kui wägga ma teid armastan. Teie ollete, kallis onno, mul löige armsam suggulane Ma peal; teie pärast läbbeksin tulde ja wette. Pealegi ollete teie üks kuulus wõimalik issand ja wõite mulle kuüninga kohto ees enam abbi sata kui ükski mu suagulane. Mis kaddedus ja sallawihha teie wasto ullatab! Agga nüüd läkki wiimata teele."

Nõnda wallelikko sõnu räkides lippas Reinowad-